

ΜΑΧΩΝΙΟΝ.

Τὸ Ἀνακάρδιον (Acajou).

Μαχώνιον καλοῦσιν οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ οἱ Ἀγγλοὶ τὸ δένδρον, ὅπερ, ἡμεῖς ἐκ τῶν Γάλλων περλαθόντες, Αcajou ἤτο *Ἀνακάρδιον* ὀνομάζομεν. Ὑπ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ὄνομα φέρεται καὶ παρὰ τοῖς βοτανολόγοις. Πρέπον λοιπὸν ἦτο νὰ παραδεχθῶμεν πάντες τὸ ὄνομα τοῦτο, καθόσον μάλιστα ὑπὸ τὸ ὄνομα Αcajou (Ἀνακάρδιον) φέρεται ἐν Ἀμερικῇ δένδρον τι πάντι ἀλλοίαις φύσεως, τὴν δὲ διὰ τὸν καρπὸν αὐτοῦ, ὅσῳ καὶ διὰ τὴν χρῆσιν.

Τὸ *Μαχώνιον* εἶναι δένδρον μέγα τῆς Ἀμερικῆς, περιορίζεται δὲ φυόμενον μεταξὺ τῶν τροπικῶν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐκ προτιμήσεως εἰς τὰς χώρας τὰς ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν κειμένας. Ὁ καρμὸς αὐτοῦ ἔχει πολλάκις περιφέρειαν δεκακοτῶ ποδῶν, ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἔχους ἀσθενείας καὶ εἰς πλήρη βλάστησιν διατελὼν· εἶναι δὲ κατὰ τοσοῦτο μάλλον ἀξιοθαύμαστος ὁ ὄγκος τοῦ γίγαντος τούτου τῶν δασῶν, καθόσον αὐξάνει εἰς γαίας κατὰ τὸ φαινόμενον ἀφάρους. Τὸ *Μαχώνιον* εὐρεται ἄφθονον ἐπὶ ὄρεων συγκειμένων ἐκ βράχων φυλλωδῶν, διεσχισμένων καὶ διαλυομένων· αἱ μακραὶ αὐτοῦ ρίζαι βυθίζονται εἰς τὰς ραγάδας, ὅπου ἐκτείνονται καὶ ἐξογκοῦνται μετατοπίζουσαι τὰς ἐπιπροσθούσας πέτρας· οἱ βράχοι αὐτοὶ πολλάκις ἀνγκάζονται νὰ ἐνδύσωσιν εἰς τὴν ἀδιάληπτον καὶ παρτεταμένην ἐνέργειαν τοῦ φυτοῦ, ἀπόδειξις τοῦτο ἀξιοσημείωτος τῆς τῶν ζωτικῶν σωματίων ἐπενεργείας ἐπὶ τῶν στερουμένων πάσης οἰαδήποτε ζωτικῆς ἀρχῆς.

Εὐτυχῶς ὡς πρὸς τὰς τέχνας τὸ *Μαχώνιον* αὐξάνει τάχιστα. Ἄν ἡ ὕλοτομία τοῦ δένδρου τούτου ἐγένετο μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς, ὥστε ν' ἀπομένωσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς γῆς ἀρκετὰ στοιχεῖα ἀναβιώσεως, δὲν ἤθελομέν ποτε περιπέση εἰς σπᾶνιν ἢ ὑπερτίμησιν αὐτοῦ· ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ τοῦτο ὕλοτομία δὲν ἐκτελεῖται περισσευομένης. Διὰ τοῦτο καὶ πρὸ τοῦ ΙΗ' αἰῶνος τὰ δάση τοῦ Ἀγίου Δομίγκου καὶ τῆς Ἰαμαϊκῆς δὲν ἐχορήγουν πλέον *Ἀνακάρδιον* καὶ ἡ Εὐρώπη ἀπῆρχετο προμηθευομένη εἰς τὴν Ἰσπανικὴν Ἀμερικὴν. Οἱ ξυλοκόποι οὔτε προνοητικοί, οὔτε οἰκονόμοι εἰσὶ· δὲν ἐκρίζουσι τὸ δένδρον καὶ καταλείπουσι πᾶν τὸ ὑπὸ γῆς κεκρυμμένον, εἰς τὸν ὅσον ὥστε οἱ ἐβενούργοι μεγάλως ζημιοῦνται, ἀλόγως στερούμενοι τοῦ ὀξώδους καρμοῦ καὶ τῶν παχέων ριζῶν. Ἀναπόφευκτος λοιπὸν εἶναι ἡ ὑπερτί-

μησις, ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ συρμός ἐθεσεν εἰς τοσαύτην χοῇσιν τὰ ἐκ Μαχωνίου ἐπιπλα. Ἵνα δώσωμεν ἐλαχίστην ιδέαν περὶ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὅποιον ἡ Εὐρώπη πᾶσα ἐπάγεται τοῦ δένδρου τούτου, ἀρκεῖ νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι ἡ Ἀγγλία μόνη ἐν ἔτει 1829 εἰσήγαγε περὶ τὰς 24,000 κυβικὰ μέτρα, ἥτοι 19,335 τόνους.

Ἡ δενδροτομία τοῦ Μαχωνίου ἐν Ἀμερικῇ ἐκτελεῖται μετὰ πολλῆς τῆς δεξιότητος. Ὁ εἰς ἀνακάλυψιν ἀποστελλόμενος διερευνητὴς ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ εἰδικὰς γνώσεις περὶ τῶν γαιῶν, ἐν αἷς φύεται τὸ δένδρον, καὶ, εἰς τὰ παρθένα δάση ὅπου εἰσχωρεῖ, ἡ ἐπίσκεψις τῶν βράχων καθοδηγεῖ αὐτὸν μᾶλλον ἢ ἡ μαγνητικὴ πυξίς. Ἀμα ἀνακαλύψῃ τὸ ζητούμενον, λαμβάνει πλεῖστα ὅσα μέτρα ἵνα διαφυλάξῃ μυστικὸν τὸ εὑρημα, κρύπτει καὶ αὐτὰ τὰ ἔχνη του, ἵνα μὴ τυχὸν κατασκοπευθῇ ὑπὸ τῶν συναγωνιστῶν καὶ ἐπανερχόμενος λαμβάνει ἄλλην παρ' οἷαν ἠκολούθησεν ὁδὸν πορευθεῖς. Ἐλθόντος τοῦ ἀρμοδίου καιροῦ, οἱ ἐργάται, εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν τοῦλάχιστον, πολλακίς δὲ πεντήκοντα καὶ ἐξήκοντα, παραγίνονται εἰς τὸ γνωστὸν μέρος, ὁδηγοῦντος τοῦ διερευνητοῦ. Φθάντες, διαθέτουσιν ἐν πρώτοις τὰ τῆς κατοικίας τῶν, ἐγείροντες παρὰ τὴν ὄχθην ῥύακος καλύβας καὶ ἐναποτιθέμενοι πάντα τὰ χρειώδη διὰ πολὺμηνον διαμονήν. Εἰτα παρασκευάζουσι τοὺς δρόμους δι' ὧν θέλουσι μεταφέρειν τὸ ὑλοτμηθὲν Μαχώνιον. Τὸ πῦρ ἀπαλλάττει αὐτοὺς παντὸς ὅ,τι πέσῃ ὑπὸ τὸν πέλεκυν τῶν κατὰ τὴν προκαταρκτικὴν ταύτην ἐργασίαν· ἐκτὸς ἂν ἡ προσέγγισις πλωτοῦ τίνος ῥύακος παρέχῃ εὐκολίαν πρὸς μεταφορὰν τινῶν δένδρων, ἐπιτηδεύων τῇ βαπτικῇ ἢ τῇ κτιστικῇ· ἐπίσης φυλάττουσι τὰ συντελοῦντα πρὸς βελτίωσιν τῶν δρόμων, ἢ πρὸς σύζευξιν ποταμῶν, ἢ πρὸς ἱστοπέδωσιν κατωφερειῶν. Τὰ δένδρα σχίζουσιν οἱ πριονισταὶ εἰς τμήματα ἴσα τὸν ὄγκον καὶ παραδίδουσι τοῖς λεπτουργοῖς ἵνα τετραγωνίσωσιν αὐτά. Κατόπιν ἔρχονται οἱ μεγάλοι κόποι τῆς μεταφοράς· διότι πολλακίς τὰ τμήματα ἐκεῖνα ἔλκουσι βάρος πλέον ἢ πεντακισχιλίων χιλιογράμμων· ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ὀνδούρας, τῆς Γουαταμαλικῆς δημοκρατίας, μετήχθη τμήμα ἔλκον καὶ 15000 χιλιόγραμμα. Πρὸς μεταφορὰν τοιούτων φορτίων ἀπαιτοῦνται ἅμαξαι στερεαί, ἑδᾶφος συμπαγές, ζεύγη καλὰ καὶ ὁδηγοὶ δεξιοί. Βόας συνήθως μεταχειρίζονται εἰς τὸ κατιῶδες τοῦτα ἔργον καὶ τὴν νύκτα ὁδοποροῦσιν, ἔν' ἀπαλλάττωσι τὰ ὑπομονητικὰ ταῦτα ζῶα τοῦ ὑπερβολικοῦ καύσωνος τῆς διακεκαυμένης ζώνης.

Δι' λεπτομέρειαι αὗται ἀρκοῦσι, πιστευόμεν, νὰ δικαιολογήσωσι τὸ ὑπέρογον τῆς τιμῆς τοῦ Ἀνακαρδίου. Διὰ πᾶσαν ὑλοτομίαν ἀπαιτεῖται νέος δρόμος καὶ πολλακίς δι' ἐν δένδρον, τὸ ὅποιον δὲν χορηγεῖ εἰμὴ ἐν τμήμα, καταβάλλεται κόπος καὶ καιρὸς πλείοτερος ἢ ὅσος ἐν Εὐρώπῃ δι' ἑκατοστίας δένδρων τοῦ αὐτοῦ μεγέθους. Ἀδύνατον λοιπὸν νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι ποτὲ τὸ

ἀμερικανικὸν τοῦτο δένδρον θέλει ὑποτιμηθῇ καὶ ὅτι θέλομεν πύσει τοῦ ποιῆσθαι τούτου χρῆσιν μετὰ τοσαύτης φειδωλίας. Διὰ τοῦτο ἐν Εὐρώπῃ πρὸ πολλοῦ ἐζήτησαν ν' ἀντικαταστήσωσιν αὐτὸ δι' ἰθαγενῶν δένδρων· τοῦθ' ὅπερ δένον νὰ φιλοτιμηθῶμεν πράττοντες καὶ ἡμεῖς, οἱ τὴν πολύδενδρον καὶ πλουσιόδωρον γῆν τῆς Ἀνατολῆς κατοικοῦντες. Ἐπιπλεονάζοντα ἰθαγενῶν δένδρων κατασκευασμένα ἐξετέθησαν εἰς τὰς τελευταίας παγκοσμίους ἐκθέσεις καὶ ὡς πρὸς τὴν καλλονὴν διημφισβήτησαν τὰ πρῶτεία ταῖς ἐκ ξύλου ἐπακτοῦ κατασκευαζομένοις· ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν καὶ τὴν στερεότητα ἀπόκειται τῷ χρόνῳ ν' ἀποφανθῇ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀμφοσιευμένου τοῦ ΙΗ'. φυλλαδίου τῆς ΘΕΛΞΙΝΟΗΣ, λήγει τὸ πρῶτον ἔτος αὐτῆς.

Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ Κ. Κ. συνδρομηταί, ὅσων ἡ συνδρομὴ λήγει τῇ 31 Ἰανουαρίου ἔ. τ. ν' ἀνανεώσωσι τὰς συνδρομάς αὐτῶν, ἂν δὲν ἐπιθυμῶσι νὰ συμβῇ διακοπὴ τις εἰς τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν τοῦ φυλλαδίου.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.—Λόγος εἰσαγωγικὸς εἰς τὴν δογματικὴν Θεολογίαν, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Κ. Δ. Κλεόπα (συνέχεια καὶ τέλος.)—ὑποτύπωσις τῆς Χριστιανικῆς Εὐγλωττίας κατὰ τὸν Δ'. αἰῶνα (ὁ Ἀγ. Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, συνέχεια καὶ τέλος.)—Περὶ τῆς Κωπαίδος λίμνης καὶ τινων παρακειμένων ἀρχαίων πόλεων.—Ὀδοιπορικά (συνέχεια.)—Ἐρως ἐν γάμῳ (συνέχεια.)—Ἀρμενία.—Παρθεναγωγεῖον Ἀγιοταφτικὸν ἐν Φαναρίῳ.—Μαχώνιον. Τὸ Ἀνακάρδιον (Αcajou).—Γνωστοποιήσις.